

ÜÇÜN
ÜÇÜNCÜSÜ:
KUDÜS

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Kur'an-ı Kerim'in isim vererek öne çıkardığı mekânlardan bir tanesi; Kudüs ve çevresidir. Ne hikmettir Allah, Kitabımız Kur'an'da Mekke ve Medine'den çok defalar söz eder ama Kudüs'ten söz ederken çevresinden de söz eder. Maide Suresi'nde Kudüs'ten söz eder, İsrâ Suresi'nde de çevresi mübarek kılınmış Mescid-i Aksa'dan söz eder.

Mekke, Ümmeti Muhammed için bütün şehirlerin üstünde, imanla belgelenmiş bir numaradır. Medine, iki numaradır. Kudüs de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in hadis-i şerifleriyle tescil ettiği şekilde Ümmeti Muhammed için üç numaradır. Bu üç mübarek şehirde Kudüs'ün farkı; çevresinin de Kudüs gibi oluşudur.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz oturduğu köyden veya kasabadan sırf ziyaret etmek için gidilebilecek üç mescitten söz eder. Birisi; Mekke-i Mükerreme'deki Mescid-i Haram'dır. Diğeri Medine-i Münevvere'deki Mescid-i Nebi'dir. Bir de Kudüs'teki Mescid-i Aksa'dır. Bunun dışındaki camiler; ne kadar büyük olurlarsa olsunlar, bahçesinde yatanlar ne kadar büyük âlimler hatta sahabiler olsalar bile hususi ziyaret edilmek maksadıyla kilometrelerce öteden ziyaret edilecek mescitler değildir ama Mescid-i Haram, Mescid-i Nebi ve Mescid-i Aksa; dünyanın her yerinden ziyarete gidilir yerdir. Melekler bile bu üç mescidin etrafında dönüp duruyorlar, kıyamete kadar da dönecekler.

Aziz Dinleyenler,

Biz, Mescid-i Aksa'yı camilerden bir cami gibi gördükçe Kur'an'ımızı tanımıyoruz demektir. Vefatından birkaç gün önce Mescid-i Aksa'nın çevresini güvenli hâle getirmek için on yedi yaşında genç bir delikanlıyı, Ebubekir'le Ömer'in bulunduğu bir ordunun başına komutan olarak tayin eden ve onu sefer emriyle gönderen Resûlullah'ı tanıyamadık demektir. Mescid-i Aksa bir cami olarak bizim aklımızda kaldığı sürece Allah Teâlâ'nın vahiy merkezi olarak tayin ettiği, Mekke-i Mükerreme'de Mescid-i Haram dururken Mescid-i Haram'ın bahçesinde uyuya kalan Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi Miraç için istasyon olarak Mescid-i Aksa'ya gönderen Allah'ı ve Şeriatı'nı anlayamadık demektir.

Mescid-i Aksa, cami değildir. Kesinlikle Filistinlilerin bir mekânı değildir. Mescid-i Aksa, bir namus meselesidir. Müslümanların önceki iki dini kaldırarak –neshederek- onun yerine gelen ve miraçgâh olarak Peygamber'ine Kudüs'ü, Mescid-i Aksa'yı seçtiren İslam'ın izzetidir, şerefidir; halk lisanıyla namusudur. Müslümanların Kudüs'ü, Mescid-i Aksa'yı Araplara ait bir sorun olarak görmeleri bir zillettir, cehalettir, kapasite düşüklüğüdür. Müslümanların, Kudüs'teki sorunu çıkaran ve orada mü'minleri ezip kahreden gücü İsrail Devleti olarak görmeleri ve düşman olarak sadece Yahudileri görmeleri batıldır, yanlışır, cahilliktir.

Bugün Kudüs'te zulmedenler, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin imam olduğu Miraç öncesindeki o namazda, kendinden önceki peygamberlerin tamamını peşine cemaat olarak takan Muhammed aleyhisselama haset eden, muharref de olsa diğer din mensuplarının tamamıdır. Belki Müslümanlar, miracın ne manaya geldiğini unutmuş olabilirler.

On üç yıl Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin kiblesinin Mescid-i Aksa ve Kudüs olmasının ne manaya geldiğini Müslümanlar unutmuş olabilirler. Miraca giderken on binlerce peygamberin önüne geçip namaz kıldıran ve onların ruhlarını peşine takan Muhammed aleyhisselamın yaptığı işin ne olduğunu Müslümanlar anlamamış olabilirler ama o gün peygamberlerinden Kudüs bayrağını teslim alan, bu teslim töreninde de onlara iki rekât namaz kıldıran Muhammed aleyhisselamın ne yaptığını, o işin ne manaya geldiğini Yahudiler de Hıristiyanlar da çok iyi anladıkları için Kudüs'ü her işgal ettiklerinde, Selahaddin öncesi her dönemde Kudüs'ü kan gölüne çevirip orada secde eden tek bir Müslüman bırakmayarak Miraç öncesinde orada peygamberlerini peşine cemaat olarak takan Muhammed aleyhisselamdan intikam almak istemişlerdir.

Bunu Müslümanlar anlamayıp orayı Yaser Arafat'ın, Filistinlilerin sorunu olarak görmüş olabilirler. Oradan Osmanlı devlet olarak çekilirken hilafet toprağının bir parçası olmaktan çıkarıp orayı İngilizlerin yönetimine devretmeye mecbur bırakılırken yeryüzünde gerçekleşen şeyin sadece basit bir toprak parçasının İngilizlere teslim edilmesi gibi basit bir olay olduğunu zannedenler; sonra da İngilizlerin, Hıristiyan oldukları hâlde yıllarca Yahudileri İngiltere'de gemilere doldurup okyanusta ölüme mahkûm eden gaddarlar onlar oldukları hâlde kendi elleriyle pişirdikleri bu Kudüs toprağını Yahudilere niçin teslim ettiklerini anlayamayanlar; Protestanlığın İslam'dan bu intikamı neden aldığını anlayamayanlar; Kudüs'ü anlamışlardır, aslında Medine'yi de anlamamışlardır, aslında Mekke'yi de anlamış değillerdir. Çünkü Mekke, Hira Dağı'na vahiy indikten sonra bile on üç sene Kudüs'ten kible olmak için sıra beklemiştir. Kudüs'ü on üç yıl sonra nöbette bırakıp kendisi Kâbe olan, kible olan Mekke'yi anladığını iddia eden, on üç yıl sonra jetonu düşecek bir Müslüman demektir.

Biz, bugün burada Arapların Filistin'ini konuşmuyoruz. Miraç'a çıkılan yeri konuşuyoruz. On üç yıl İslam'a kible olan merkezi konuşuyoruz. Filistin'i konuşmuyoruz. Filistin başka bir yer. Filistinliler başkaları.

Bunun için Kardeşler,

Biz, eğer Kur'an'ın her ayetinden mesulsek ve eğer Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin din olarak tatbik ettiği her şey bizi de imanımızdan dolayı ilgilendiriyorsa Kudüs imanımızdır. Mescid-i Aksa eskimemiş ilk kiblemizdir. Mescid-i Aksa'nın kiblegâh oluşu, Müslümanlara yön oluşu değişmiştir; iptal edilmemiştir. Eğer Kudüs, kible seviyesinden iptal edilmiş olsaydı; kiblegâh değeri yüzde yüz kaldırılmış olsaydı Allah, kıyamete kadar okunacak olan Kur'an'ında orayı “بَارَكْنَا حَوْلَهُ” Çevresini bile bereketlendirdiğimiz yer.” diye anmazdı. Öyle olsaydı eğer Kudüs, kiblegâhlik olmaktan çıkıp Müslümanlar için geçmişte Endülüs gibi bir toprak parçasından ibaret olacak olsaydı Kudüs'ten başlayan Ürdün Nehri'nin kıyılarında on binden fazla sahabinin kabri bulunmazdı. “Filistin toprağı” dediğimiz topraklarda yani Kudüs ve eteklerinde akıp duran Ürdün Nehri'nin etrafında on binden fazla şehit düşmüş sahabinin kabri var.

Biz, Kudüs'ü tarihi bir eser olarak görmüyoruz. Kudüs, Osmanlı'nın mirası da değildir. Osmanlı'nın oradaki mirası; iki kemerdir, üç çeşmedir, beş tane sebildir. O, Muhammed aleyhisselamın mirası da değildir. Mescid-i Aksa'nın sınırlarını Âdem aleyhisselam çizdi.

Kudüs, Âdem aleyhisselamdan beri on binlerce peygamberin hayali ve rüyasıdır. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin de rüyası olduğu için ölüm döşeginde olduğu hâlde daha dikkatli olur, daha heyecanlı olur diye gencecik bir sahabe olan Üsame'ye teslim ettiği ordusuyla onu Kudüs'e yönlendirdi.

O, bütün peygamberlerin ortak mirasıdır. Süleyman aleyhisselamın da, Davud aleyhisselamın da mirasıdır. Musa aleyhisselamın da hayali ve mirasıdır. Yahudilerle onlarca yıl uğraştıktan sonra Yahudilerin hıyaneti yüzünden Mescid-i Aksa'ya, Kudüs'e ulaşmadan öleceğini anlayınca Allah'tan ilk defa ve son defa gerçekleşecek bir ricada bulundu: "Bari ben öldükten sonra naaşımı Kudüs topraklarına ulaştır Ya Rabbi." dedi. Ölmüş peygamberlerin bile hayalidir Kudüs.

Kudüs, Osmanlı mirası değildir. Bu, Osmanlı'nın elinden çıktığı için her Osmanlı ruhu taşıyan ve hilafeti kendisinin makamı gören her mü'minin, yiğidi düştüğü yerden kaldırma projesinin adı olabilir. Osmanlı'nın mirası değil. Osmanlı'nın değildi ki, Ümmeti Muhammed'indi. Peygamberlerini, Ulu'l-Azm peygamberlerini. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin mübarek dedesi İbrahim aleyhisselamın naaşının bulunduğu bir toprak, Osmanlı'nın olmaz ki ondan miras kalsın.

Osmanlı, tarihte birkaç zamanlığına nöbete gelmiş bir yiğitti. Nöbetteyken şehit düştü. Eğer çocukları samimi bir şekilde onun davasının sahipleri Osmanlı'nın omzundaki hilafet yükünden dolayı Osmanlı'nın omzunda bekleyen bütün yükler, zaten onun çocuklarının üzerinde emanettir. Miras değil emanettir. Bu emanet, düştüğü yerden kaldırılmayı bekleyen bir emanettir.

Kardeşler,

Biz neyi konuşuyoruz? Yeryüzünde hiçbir mescide bağışlanmamış olan "bir rekât namazın beş yüz rekât sayıldığı" yerden konuşuyoruz. Allah, Mescid-i Aksa'da kılınan her rekât namazı beş yüz kabul ediyor. Peygamberin'in mescidinde kılınan her namazı da bin kabul ettiği gibi, Mescid-i Haram'da kılınan her namazı yüz bin namaz kabul ettiği gibi...

Biz, herhangi bir camiye konuşmuyoruz. Herhangi bir mescidi konuşmuyoruz. Herhangi bir medreseyi konuşmuyoruz. Biz, Ümmeti Muhammed'in on binlerce peygamberden devraldığı emaneti konuşuyoruz. Kıyamete kadar bu emaneti muhafaza edecek mücahitlerden söz ediyoruz.

Kardeşler,

Biz, Âdem aleyhisselamın parsellediği yerden konuşuyoruz. Burası, herhangi bir şekilde fethettikten sonra Abdülmelik bin Mervan'ın tayin ettiği bir arsa değil. Allah'ın, parselizasyonunu (sınırlarını) Âdem aleyhisselamdan beri mescit olarak tayin ettiği yerden söz ediyoruz. Âdem ve Âdem'den Muhammed aleyhisselama kadar on binlerce peygamberin gözünden bir araziye konuşuyoruz.

Dünyanın neresinde nübüvvet göreviyle görevlendirilmiş olursa olsun Kudüs, Mescid-i Aksa her peygamberin hayalinde vardır. Çünkü Allah'ın her peygamberden ve peygamberlere iman edenlerden beklediği en büyük cihat görevlerinden biri; Mescid-i Aksa'nın iffetini ve izzetini koruma görevidir. Bunun için bir Müslüman'ın Peygamber'ine sadakati ve İslam'ı dava olarak benimsemesi, herhangi bir teheccüt namazıyla ölçülemez.

Teheccüt, cehennemden kurtulma korkusuyla kılınan namaz olabilir. Dava; Ümmeti Muhammed'in peygamberlerden devraldığı, bu devralma töreninin Miraç öncesindeki iki rekât namazda yerlerde ve göklerde tescil edildiği bu töreni benimseme, Resûlullah'ın Musa aleyhisselamdan, İsa aleyhisselamdan, İbrahim aleyhisselamdan Kudüs'ü teslim almasına karşı O'nun Ümmeti'nden olan her Müslüman'ın Peygamberin'in emanetini kıyamete kadar taşıma ve heyecanlı bir şekilde ayakta tutma arzusunu taşıyıp taşımadığıyla bir Müslüman'ın dava anlayışı ölçülür.

Talebe yetiştirmek bunun için yetmez. Tespih çekmek bunun için yetmez. Tespih çekmek, talebe yetiştirmek, çok kitaplar okumak, çarşaf giymek, hatimler indirmek, mevlitler okumak; bunların neresinde Kudüs var? Bunlar, Miraç'a çıkaran şeyler mi? Bunları konuş! Büyük işler olabilir, değerli işler olabilir, öyledir de ama Miraç Davası, Kudüs'ten güdülür. Kudüsçüler, Kudüs ruhlular, her mescidi Mescid-i Aksa görenler, ancak peygamberin cihat davasını kıyamete kadar taşıyacak kimsedirler ki bu bilgiler Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin hadis-i şeriflerine aittir. Pısrık Müslüman, dinden çıkmış Müslüman değildir ama Muhammed aleyhisselamın davasını kıyamete kadar taşıyacak olanlar, Ümmeti Muhammed'in şerefini ve izzetini taşıyacak olanlar; Kudüs hayranı olanlardır, Kudüs aşığı olanlardır, Kudüs'ü ve Mescid-i Aksa'yı dava edinenlerdir. Nereden bildik bunu? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden bildik.

Bakin İmam Buhari'nin, Müslim'in ve Ahmed bin Hanbel'in rivayet ettiği dört hadis-i şerifi okuyacağım. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, Kudüsçü olmakla bir dava adamının Kudüs'ü kendisine dava edinmesiyle Kudüs'ün dışındaki İslamî konulardan birinde sivrilmesi arasındaki farktan söz ediyor.

Evet, yirmi otuz talebeye Kur'an öğreten de İslamî hizmet yapmıştır. Doğrudur, mübarektir. Evet, "Çarşaf giyilsin, tesettür olsun, başörtüsü olsun." diyen ve bu uğurda mücadele eden de elbette İslam'a hizmet etmiştir; doğrudur. Camide imamlık yapıp Müslümanlara namaz kıldıran da önemli bir iş yapmıştır. Bu da doğrudur, el Hak güzel iştir ama bak Resûlullah aleyhisselamın kıyamete kadar Ümmet'inin izzetini ayakta tutan ve "Taife-i Mensura" -Allah'ın yardımıyla ayakta duran kadro dediği kimmiş meğerki?

Kim, kıyamete yakın Ümmeti Muhammed'i ayakta tutma payesiyle ayakta duracak? Kim, kıyamete yakın Ümmeti Muhammed'in şerefini koruyan kadro olacak? Yurtlar ve camiler açanlar, yollar yapanlar mı? Vakıflarla sadaka dağıtanlar mı?

Konuş ya Resûlullah, dinleyelim. İmam Buhari'nin Sahih'inin Tevhit bölümünde 29. hadis-i şerifi dinleyelim: "Ümmetim'den bir grup Allah'ın dinini ayakta tutmaya devam edecektir. Yalanlayanlar ve aykırı davrananlar, onlara bir zarar veremeyecektir. Kıyamet geldiğinde onlar bu durumda devam ediyor olacaklardır."

Müslim'in İmâre bölümünün 172.hadis-i şerifi. "Bu din yıkılmadan ayakta kalacaktır. Kıyamet kopuncaya kadar da Müslümanlardan bir grup, bu din için çarpışacaktır." Bir grup. Müslümanların diğer bölümleri bu çarpışmadan geri kalacak demek ki.

Yine Müslim'in İmâre bölümünden devam ediyoruz: "Ümmetimden bir grup hak için cihada, kıyamet gününe kadar devam ediyor olacaktır."

Ahmed bin Hanbel'de 22676. hadis-i şerifi dinliyoruz: "Ümmetim'den bir grup dinde güçlü olmaya devam edeceklerdir. Güçlülerle karşılaşsalar da düşmanlarını ezecekler, karşıtlarından

etkilenmeyeceklerdir. Allah'ın kıyamet emri geldiğinde onlar bu hâlde olacaklardır. Ashap dedi ki: 'Ya Resûlullah! Bunlar kimlerdir ve nerede bulunacaklardır?' Kudüs'te, Kudüs'ün çevresinde olacaklardır." Buyurdu. Cevap çok kısa.

Ümmeti Muhammed'in şeref ve tansiyonu; Kudüs ve çevresinden ölçülecektir. Bu ne demek biliyor musunuz? Günün birinde Amerika çökse de İsrail zayıflasa da kıyamet sabahına kadar orada cihat eksik olmayacağına göre mesele, İsrail meselesi değildir. O gidecek, Allah başka bir tağutu gönderecektir. Çünkü bu Ümmet'in cihat kalbi, kıyamete kadar Kudüs'te atacaktır. Kudüs'te cihat ruhu canlı kalması için orada muhakkak İsrail gibi bir piyonun bulunuyor olması lazımdır. Adı İsrail olmaz başka bir şey olur ama cihat var olması için anti cihat olan küfrün büyük güçlerinden birisinin orada bulunuyor olması lazım.

Dolayısıyla biz, İsrail karşıtlığı için ruh taşıyoruz. Biz, İsrail düşmanı filan değiliz. Cihadımızı istiyoruz. Kudüs sayesinde kıyamete kadar Ümmeti Muhammed'in izzetini ayakta tutan Taife-i Mensura'dan olmak istiyoruz. Allah'tan yana, Muhammed aleyhisselamdan yana, cihattan yana tavır koyandan olmak istiyoruz.

Bizim meselemiz, İsrail meselesi değil. Meselemiz, Kudüs'te görünmek meselesidir. Kudüsçü olmak, Mescid-i Aksa'ya gitmek meselesidir. Bu kıyamete kadar devam edecek. Demek ki biz, Peygamber lisanından anladık ki; kıyamete kadar "radikal" diye anılan, "aşırı" diye anılan, kadınları bile "cihat" diye haykıran bir grup bulunacak; onları kınayan, "Aşırı gidiyorsunuz." diyen ama İslam'ın diğer bölümleriyle kendisini avutan kitleler de bulunacak demektir. Çünkü hadis-i şeriflerin dördünde de Peygamber aleyhisselam Efendimiz:

"Kimsenin kınamasından etkilenmeden cihat edecekler." buyuruyor. Demek ki Müslümanlar kınayacaklar, "Aşırı gidiyorsunuz, böyle yapmayın, süper güçlerle böyle uğraşılmaz." diyecekler ama orada azınlık bir grup, başörtülü kadınlar "cihat, şahadet" diye haykıracaklar. Burada da namaz kılmakla, yurt açmakla, talebeye burs vermekle, Ramazan'da sadaka-ı fitra vermekle her işi bitirdiğini zanneden ama Taife-i Mensura'dan olma hazzını kaybeden ve cihadı oyalanmak zannedenler bulunacaklar. Onlar sürekli "Aşırı gidiyorsunuz, süper güçlerle uğraşılmaz." diyecekler ama bunlar etkilenmeyecek. "Aman burada çocuk bakamazsın!" diyenler olacak. Orada da açlık, tank tehdidi altında ve sefalet hayatı yaşadığı hâlde bir kadın on çocuk, on iki çocuk doğuracak Beytül Makdis'e Meryem gibi adanmış çocukların anaları olarak Allah'a kavuşmuş olacak için.

Meryem, eğer İsrailoğulları'nın zulmüne karşı "Bana çocuk ver, onu Beytül Makdis'e adayayım." dediyse bugün Gazze'de sefalet ve yokluk içerisinde, elektriksiz, susuz, ekmeksiz topraklarda, emzireceği sütün bile göğsüne gelip gelmeyeceği belli olmadığı hâlde böyle bir sıkıntı içerisinde bile on çocuk, on iki çocuk annesi olan kadın; bu zamanın Hannesi değil de kimdir? Onun doğurduğu Meryem'dir. Çünkü o da İsrail'in tankları ve mermileri altında öldürülmesi bile açlıktan veya astımdan ölüp gideceğini bildiği hâlde sürekli doğuruyor. Niye doğuruyor? Çünkü Allah, oradaki nesli kıyamete kadar Ümmeti Muhammed'in izzetini taşıyacak kadro olarak seçmiştir.

Kimin gönlü onlara bağlıysa, kim kendisini orada hissediyorsa; kim kalbinde, damarlarında hareket ve sofrasında rızık varken oraya pay ayırıyorsa, kimin rüyalarına Kudüs giriyorsa o da Allah'ın izniyle Mescid-i Aksa'ya adanmış Meryem'dir. Erkek olsun, kadın olsun o da oraya adanmıştır. Doğurduğunu da kendisini de Kudüs'e adayana da Taife-i Mensura'dandır. Allah'ın seçtiği kullardandır. Kıyamet günü Allah'ın yeryüzü mirasını devralacağı nöbetçiler, onlardır Allah'ın izniyle. İşte,

Peygamber aleyhisselamin sözleri burada. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin hedefi, hayali, arzusu burada. Bunun için ashabı kiram hiç gün kaçırmadan, vakit kaybetmeden Mescid-i Aksa'nın fethi için koştular. Allah lütfetti, onlar Peygamber'inin hayalini gerçekleştirmekle şereflendirildiler, Allah onlardan razı olsun.

Kardeşler,

Mescid-i Aksa, bizim zannettiğimiz gibi minareli bir caminin adı değildir. Şimdi burada gördüğünüz Mescid-i Aksa'nın arazisinin adıdır. Mescid-i Aksa yer adıdır, cami adı değildir. Ben size mümkün olduğu kadar resimle anlatmaya çalışayım.

Kardeşler,

Birinci resmi görelim. Kudüs şehrini görüyorsunuz. Çizgiyle çizilmiş bölüm, Mescid-i Aksa'dır. Şehir, Kudüs şehri. Mescid-i Aksa, kırmızıya çevrilmiş yerdir. İsrâ Suresi'nde "etrafını mübarek kıldığımız" dediği de bu binaların olduğu yer.

İkinci resme geçelim. Biraz daha açık görüyoruz. Mescid-i Aksa kubbelerin adı değil. Mescid-i Aksa, çizgi içerisine alınmış yüz kırk bin metre karelik arazinin adıdır. Üzerinde ondan fazla cami var. Yirmi otuz tane sebil var. Yirmiye yakın medrese var. Bu, bir şehir. Yüz kırk bin metre karelik bir şehir, adı "Mescid-i Aksa".

Biz "mescit" deyince çatısı, minaresi, tuvaletleri, abdestliği ve kömürlüğü olan yer anlıyoruz. Allah "Mescid-i Aksa" diye bu araziye diyor. Arazisi değerli, arazisi mübarek olan. Bunun için Yahudi; "Namazınızı kılın, bu araziye bize bırakın." diyor. Müslüman da "Rahat namaz kıldırıyor ya!" diye düşünüyor. Arazi değerli. Secdegâh, secde edilen yer arazinin bütünü. Bu kırmızı çizgiyi, cennetten Hindistan'a gönderilen Âdem aleyhisselam yol üzerindeyken çizdi. Tarihi üç bin-beş bin sene değil. Ömer radiyallahu anhın fethiyle çizilmiş bir çizgiden söz etmiyoruz.

Üçüncü resme geçelim. Biraz daha açık görüyoruz. Şu sarı kubbeli yer ve altta kurşuni kubbesi olan cami gibi görülen yer Mescid-i Aksa'nın içinde iki kubbeden başka bir şey değildir. Arazi, Mescid-i Aksa'nın arazisi. Şu üstte bizim "Mescid-i Aksa" diye bildiğimiz yer Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin Miraç'a çıkarken en son yeryüzünde ayağını bastığı taşın bulunduğu yerdir.

Emeviler Dönemi'nde bu tarihi eser kaybolmasın diye sanat harikası bir kubbe yapılmış, biz ise bunu Mescid-i Aksa zannediyoruz. Çok görkemli, çok yakışıklı, parlak, güzel bir yer. Güzelliği dikkatimizi çekiyor ama onun içinde de elli, yüz kişni namaz kılacağı kadar namaz yeri var. Altta gördüğümüz yer Abdülmelik bin Mervan zamanında yani Emeviler zamanında yapılmış bir camidir. Uzunlamasına, safları uzun, beş on saflık bir camidir. Şuanda namaz, orada kılınıyor ama Mescid-i Aksa bunlar değildir.

Diğer bir resimde bir kere daha görüyoruz. Mescid-i Aksa bu dairenin, şehrin ortasında yüz kırk bin metre karelik arazinin adıdır.

Bir diğer resme geçelim. Burada özellikle gösterilen yer, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in Mekke'den Medine'ye gelirken "Burak" diye meşhur olan kullandığı bineğin bağlandığı yerdir. Bu, Mescid-i Aksa'nın arazisini çeviren duvarın kenarında bir yerdir. İntikam için Yahudiler

orayı “Burak duvarı” diye değil “ağlama duvarı” diye isimlendirdiler. Böyle gelip orada ağlayıp sızlayıp bir şeyler yapıyorlar.

Ağlayacak yerleri aslında cehennemdir. Esas orada ağlayacaklar ama bu dünyadayken Resûlullah aleyhissalatü vesselamın Burak’ının bağlandığı yeri kendileri için raks ettikleri, dans ettikleri, canları sıkılınca ağladıkları yere çevirerek akıllarınca Musa aleyhisselamı arkasında cemaat hâline getiren Muhammed aleyhisselamdan intikam alıyorlar ama bir şeyi herkesin bilmesi lazım:

İnsanlık, on-yirmi yıllık bir hayat yaşamıyor. İnsanlığın hayatı asırlarla ölçülüyor. Yüz sene, doksan sene, iki yüz sene çok uzun zaman değil. Taşların, ağaçların, cemadatin bile Ümmeti Muhammed’e asker olacağı gün gelecek ve Yahudiler ve zayıf yürekliler de Allah’ın izniyle kökten bu mübarek araziden kovulacaklar. Bu Allah’ın kanunudur, Şeriat’ıdır. Bunu hiç kimse değiştiremez.

Bir sonraki resimleri de görelim. Bu dikdörtgen şeklinde de bir arazi değil. Dört köşesinin dördü de farklı metrelerde. Allah böyle takdir etmiş, Âdem aleyhisselama böyle bir plan çizdirmiş.

Kardeşler,

Mescid-i Aksa, yeryüzünde herhangi bir caminin adı değildir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin on binlerce peygamberden nübüvvet görevini devralıp kıyamete kadar Allah’ın adına konuşan son ve tek yetkili Peygamber olmakla ilgili devir teslim töreninin yapıldığı yerin adı Mescid-i Aksa’dır. Miraç, sırf bu yüzden Mekke daha mübarek bir yer olduğu hâlde Mekke yerine Mescid-i Aksa’da olmuştur. Allah Peygamberin’i Mekke’den Mescid-i Aksa’ya kadar bunun için yürütmüştür. Tören merkezi burası seçilmiştir.

Bu, Hıristiyanların da Yahudilerin de içlerine ebediyen sindiremedikleri bir hasrettir. Bunun için Protestanlık aslında Hıristiyanlığın iç çekişmelerine karşı çıkmış bir isyan mezhebi olduğu hâlde Protestanlar, hem diğer Hıristiyan çeşitlerinden hem de Yahudilerden intikam almak bahanesiyle onları topluca Kudüs’e süreriz düşünüyorlar. Bu yüzden İngilizler, Osmanlı’yı çökertip burada İsrail’i kurduztular.

Bunun için hâlâ bütün dünya devletleri bütçelerinden kısıp İsrail’i ayakta tutmaya çalışıyorlar. Bu manevraların hepsinin ortak kararı orada İsa aleyhisselamın, Musa aleyhisselamın Muhammed aleyhisselama cemaat olmasının yani nübüvvetlerinin (peygamberliklerinin) sona erdirilip Muhammed aleyhisselamın tek peygamber olmasının töreninden intikama alma arzusudur.

Bir mü’minin bu heyecanla Mescid-i Aksa’ya sahip çıkması başka şey. Hacca giderken uğrayacağı camilerden birisi olarak görmesi bambaşka bir şey. Bu iman meselesi, sevda meselesi. Kıyamete yakın Taife-i Mensura’dan olmak veya kınayıcılardan olmak meselesidir.

Allah bu ruhla yaşamayı, bu ruhla orada cihat etmeyi, cihadın arkasında durmayı hepimize müyesser kılsın.

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.